

היכי עביד?

תלי לה רפ"ב באמצע,

פחות משלשה למטה ופחות משלשה למעלה,
וכל פחות משלשה - כלבוד דמי.

פשיטא ! ?

מהו דתימא ?

חד לבוד - אמרינן,

תרי לבוד - לא אמרינן;

קא משמע לן.

מיתיבי :

מחצלת שבעה ומשהו,

מתרת בסוכה משום דופן ! ?

כי תניא ההיא בסוכה גדולה,

ומאי קא משמע לן ?

דמשלשלין דפנות מלמעלה למטה כרבי יוסי.

אמר רבי אמי :

פס ארבעה ומשהו,

מתיר בסוכה משום דופן.

היכי עביד ? רפ"ב

מוקים רפ"ב ליה בפחות משלשה סמוך רפ"ב לדופן,

וכל פחות משלשה - כלבוד רפ"ב דמי.

מאי קא משמע לן ?

יז. דשיעור רפ"ב משך סוכה קטנה שבעה. °

משנה (ט-י) :

הרחיק את הסיכוך מן הדפנות שלשה טפחים -

פסולה.

בית שנפחת וסיכך על גביו,
אם יש מן הכותל לסיכוך ארבע אמות -
פסולה.

וכן חצר המוקפת רפ"ב אכסדרה.

סוכה גדולה שהקיפוח בדבר שאין מסככין בו,

אם יש תחתיו ארבע אמות -

פסולה.

גמרא :

כל הני למה לי ?

צריכא,

דאי אשמעינן בית שנפחת -

משום דהני מחיצות לבית הוא דעבידי; ר"ב

אבל חצר המוקפת אכסדרה,

דמחיצות לאו לאכסדרה הוא דעבידי - ר"ב

אימא לא;

ואי ר"ב אשמעינן הני תרתי -

משום דסכך סכך כשר הוא,

אבל סוכה גדולה שהקיפוח בדבר שאין מסככין בו,

דסככה סכך פסול הוא -

אימא לא;

צריכא.

אמר רבה :

אשכחתינהו לרבנן דבי רב דיתבי וקאמרי :

אזיר פוסל בשלשה,

סכך פסול פוסל בארבעה.

ואמינא להו אנא :

אזיר דפוסל בשלשה מנא לכו ?

דתנן (כאן) :

הרחיק את הסיכוך מן הדפנות שלשה טפחים -

פסולה;

רש"י

זו מוקפת בתים מתוכה ופתוחין לה סביב מג' רוחותיה ולפני הבתים עשו
אכסדראות סביב לשלשה רוחותיה והאכסדרה פתוחה היא ואין לה דופן לצד
החצר ויש עליה תקרה וזה סיכך על גבה כל אזירה של כל חצר שבאמצע
היקף אכסדראות ואין דופן לסוכה זו אלא מחיצות הבתים המפסיקות בין
בתים לאכסדרה ונמצאת תקרת האכסדרה מפסקת סביב בין סכך לדפנות אם
יש ברוחב האכסדרה ד' אמות פסולה פחות מארבע אמות כשרה דאמרינן
דופן עקומה דוגמא לדבר קלוישטר"א בלשון אשכנז של מיני האומות^א הם
הגלחים שיש לה אזיר שיש בה עשבים והיקף אכסדרה סביב לו:
שהקיפוח. סיבכו סביב לה סמוך לדפנות בדבר המקבל טומאה ובאמצעה
נתן הסכך כשר: **אם יש**. תחת הסכך פסול ד' אמות פסולה אף הסכך
כשר לפי שאין לה מחיצות פחות מכאן כשרה דאמרי' דופן עקומה: **גמ'**
כל הני למה לי. לאשמעינן דופן עקומה בתלת בבי במתניתין ליתני חדא
ולשמעינן לכולהו: **משום דהני מחיצות לבית עבידן**. להיות דופן לבית
זה והרי הבית נעשה סוכה הלכך שדינן מחיצות בתר סוכה ע"י עיקום:
אבל חצר המוקפת אכסדרה דמחיצות לאו לאכסדרה נעשו. אלא לבית
הלכך ליכא למימרא תקרה אכסדרה עקימת דפנות הללו היא ולא שדינהו
לדפנות הכא לצד סוכה: **סכך כשר הוא**. כלומר ממין סכך כשר הוא
ופסולו משום תעשה ולא מן העשוי אבל דבר שאין מסככין בו שהוא מין
פסול אימא לא ליכשריה על ידי עיקום: **דיתבי וקאמרי**. משמיה דרב:
אזיר פוסל. כל הסוכה בשלשה: **וסכך פסול פוסל**. את כל הסוכה בד':

מחצלת שבעה ומשהו. אלמא חד לבוד אמרינן ותו לא: **בסוכה גדולה**.
הגבוהה הרבה שאין יכול לומר בה שני לבודין הלכך בעי מחצלת שבעה
ומשהו ומעמידה בפחות משלשה סמוך לסכך דהוא לה מחיצה עשרה ותו
לא איכפת לן אם תלויה היא וקמ"ל דמשלשלין מלמעלה למטה כר' יוסי:
פס ד' ומשהו מתיר בסוכה. אם גבוה י' ורחבה ד' ומשהו: **ומוקי לה**
בפחות מג' סמוך לדופן. השני במקצוע וכי אמרינן לבוד איכא דופן שבעה
וזה משך סוכה קטנה כדי ראשו ורובו: **מתני'** הרחיק הסיכוך מן
הדפנות. לאו בגבהה קאמר אלא במשכה: **פסולה**. דאזיר פוסל בשלשה
אפילו מן הצד ומכאן אני אומר ומפרש הא דאמרינן שבסכך פסול מן הצד
אמרינן דופן עקומה להכשיר עד ארבע אמות היינו דחשבינן לסכך כאילו מן
הדופן ונעקם ונכפף למעלה ובאזירה ליכא למימר הכי ואיני מפרש רואין את
הדופן כאילו הוא עקום והולך תחת הסכך פסול ומגיע לסכך כשר ומוציא
את הפסול מן הסוכה דאם כן גם גבי אזיר נמי נימא הכי: **בית שנפחת**
וסיכך כו'. גגו נפחת באמצעו רחוק מן הדפנות לכל צד וסיכך על הפחת
באמצעו ונמצא תקרת הבית שהיא פסולה משום תעשה ולא מן העשוי
מפסקת בין דפנות לסכך כשר: **אם יש מן הסיכוך**. הכשר ולכותל ד'
אמות פסול דבארבע אמות לא נאמר למשה מסיני דופן עקומה אבל בפחות
כשרה הלכה למשה מסיני רואין תקרת הבית כאילו היא הדופן שנעקם
למעלה ואין כאן סכך פסול לפסול הסוכה ולא יישן תחת זה: **וכן חצר**
המוקפת אכסדרה. כל חצר שבתלמוד^א לפני הבתים והבתים פתוחין לו חצר